

[Poul Nødgaard]

ve løst; i hvert fald ville vi se en nedgang i arbejdsløsheden. Vi har desværre også efter det ja til Unionen set en stor stigning i arbejdsløsheden, men ud over det, hr. Frank Jensen sagde i ordførertalen, hvor han sådan gled hen over det, kunne jeg godt tænke mig at høre hans bud på, hvordan vi skal løse disse problemer. Der blev stillet et forslag om motiveret dagsorden, men hvad er Socialdemokratiets reelle bud på, hvordan arbejdsløshedsproblemerne skal løses? Jeg skal da ikke lægge skjul på, hvad Fremskridtspartiet står for, nemlig at det danske erhvervsliv i enhver henseende skal styrkes og forbedres sådan, at det er dér, arbejdspladserne kan skaffes. De mange mere eller mindre kunstige projekter, det offentlige sætter i værk for at holde folk i gang med et eller andet, er ikke vejen ud af arbejdsløsheden, og jeg kunne godt tænke mig, at regeringen og Socialdemokratiet stillede sig i spidsen for en betydelig mere erhvervsvenlig politik.

Jeg kunne tænke mig, at hr. Frank Jensen kommenterede det her, så vi måske igennem dette lille indlæg kunne få debatten ind på det, som hele det danske folk i øjeblikket sidder og venter på. Det er kæmpestore menneskelige problemer, som rigtig mange familier er ude i. De forventer nogle signaler fra Folketinget i dag, og dem udbeder jeg mig fra de ansvarlige partier.

Formanden:

Jeg håber ikke, at hr. Frank Jensen vil bruge dette indlæg som en anledning til at holde en ny ordførertale. Det vil han i hvert fald ikke få tilladelse til.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Man kan jo næsten få det sådan, at man er lige ved at lade være med at gå herop, fordi man synes, at det er synd, at den socialdemokratiske ordfører skal tage imod alle disse angreb, men der hjælper ingen kære mor; det er jo politik, det handler om.

Jeg skal blot tage én ting op, som jeg synes vi bliver nødt til at få afklaret:

I øjeblikket har arbejdsministeren meget travlt og med god grund, hun skal nemlig rundt og forklare arbejdsmarkedsreformen. Jeg har hørt landets statsminister på et par kongresser give udtryk for, at de arbejdsløse

nu er reddet, og at de får en 7-års-periode i det nye system, og for dem, som ikke har været arbejdsløse før 1. januar 1994, er det rigtigt, at der bliver tale om 4 år med et handlingsforløb og derefter 3 år, hvor man mindst skal arbejde 20 timer om ugen og ikke kan tjene mere end sine dagpenge. Men alle de, der i dag er arbejdsløse, og alle de, der har været arbejdsløse i et langt stykke tid, falder ud, og vi må erkende, at sådan bliver det, og derfor står det ikke til troende, at der er tale om, at de arbejdsløse fremover kan blive i dette system i 7 år. Der er ca. 350.000 mennesker, der i dag er berørt af arbejdsløshed, og der er ca. 100.000, som er det, vi kalder langtidsledige. De 100.000, som er langtidsledige, bliver indplaceret i et eller andet forløb i de delperioder dér, og de første begynder at falde ud af systemet den 1. juli 1995, og det, vi meget gerne ville have et svar på af hr. Frank Jensen eller af arbejdsministeren, er, om man vil prøve at redde de mennesker, så de ikke lander uden for systemet.

Formanden:

Taletiden for en kort bemærkning er 2 minutter, og jeg finder anledning til at gøre opmærksom på, at det ikke er hensigten med en generaldebat af denne art, at ministrene skal kaldes op for at give svar på korte bemærkninger. Det er ikke hensigtsmæssigt for en god forhandling i salen, og det er ikke i overensstemmelse med forretningsordenen.

Så vil jeg gerne give ordet til hr. Frank Jensen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til SF's formand, at jeg tror, at forskellen i opfattelserne kommer af, at vi ikke ønsker at tage ansvaret fra familierne. Jeg forstod på hr. Holger K. Nielsen, at vi er enige om værdien af, at vi får udskiftet nogle af de husholdningsapparater, man har i hjemmene, fordi det vil give ressourcebesparelser. En sådan proces – også jobfunktioner og vedligeholdelsesarbejder i hjemmene – er vi nødt til at stimulere ved, at ganske almindelige familier får lidt penge mellem hænderne.

Vi kunne godt have lavet et meget stift, offentligt system, hvorefter alle køleskabe over 15 år skulle udskiftes inden 1995. Det ville blive opfattet som formynderisk, og vi tror, at der